

На ловъ за маймуни

Грамадната тропическа гора затихна, обхваната отъ пладнешката жегѣ. Мълчаливо стърчаха гжститѣ магнолии и високитѣ палми, преплетени съ пълзящи растения. Бѣше съвсемъ тихо. Само сегисъ-тогисъ прехвъркваше съ бръмчене златниятъ бръмбаръ и изведнажъ падаше на земята, ударилъ се въ нѣкое дърво; нейде въ тревата съскаше змия и свита на кълбо, протягаше глава нагоре, като чакаше плячка.

Но ето отдалечъ се чува звукове, — като че ли нѣкой съ брадва си отваряше пжтъ презъ гжсталака. Змията проточи глава, за да види, какво има. Но като съгледа толкова хора, изсъска и пропълзя бързо въ хрсталака.

Ударитѣ отъ брадвата ставаха все по-ясни. Ето най-после въ изсѣчения проходъ се появиха нѣколко индийци; краката и гърдитѣ имъ бѣха голи и нашарени съ разноцвѣтни бои. На главитѣ имъ се вѣеха чудесни пера отъ райски птици и папагали. Следъ тѣхъ вървѣха двама европейци, облѣчени въ сиви платнени дрехи.